

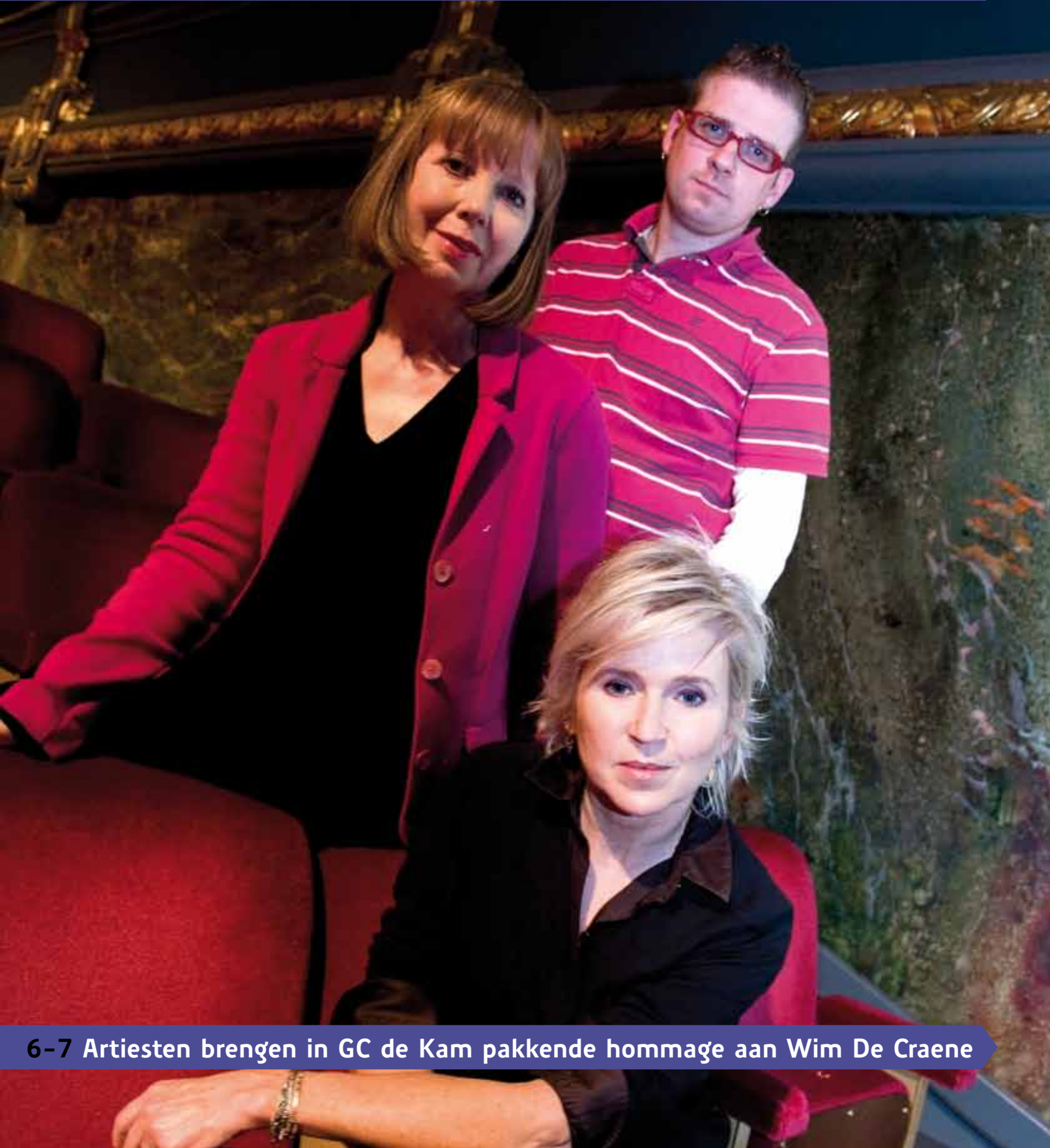
UITGEKAMD

België - Belgique
P.B. - P.P.
1970 Wezembeek-Oppem
BC 3352

afgeeftekanoor wezembeek-oppem

WEZEMBEEK-OPPEM • JAARGANG 11, NR 10 • DECEMBER 2010 • MAANDELIJKS TIJDSCHRIFT (NIET IN JULI-AUGUSTUS)

UITGAVE VAN 'GEMEENSCHAPSCENTRUM DE KAM EN VZW 'DE RAND'

6-7 Artiesten brengen in GC de Kam pakkende hommage aan Wim De Craene

2-3
Wilfried Servranckx
ruim kwarteeuw
voorzitter Lions Club
en Kunstkring

4-5
Graven met een
verhaal op onze
gemeentelijke
begraafplaats (II)

8
Tweedaagse Music For
Life in JH Merlijn

10-11
Jan De Craen
nieuwe voorzitter
van vzw 'de Rand'

Wilfried Servranckx ruim kwarteeuw voorzitter Lions Club en Kunstkring 'Ik beschouw mezelf als een stukje van Wezembeek-Oppem'

'Ik ben zeer *fideel*.' Dat zegt Wilfried Servranckx over zichzelf. Een mooi staaltje van zelfkennis, want niets is minder waar. Hij blijft trouw aan zijn geboortedorp, aan de gemeentepolitiek en aan de verschillende verenigingen waar hij lid van is. Zo is hij al een dertigtal jaar voorzitter van de Lions Club en van de Kunstkring.

De wortels van Wilfried Servranckx (61) in Wezembeek-Oppem liggen diep. Zijn ouders en zijn vier grootouders hebben heel hun leven in het dorp gewoond. Toen Wilfried Servranckx zijn ouderlijk huis verliet, lag het dan ook min of meer voor de hand dat hij zich niet zo ver weg zou vestigen. 'Als jonge kerel van 26, pas afgestudeerd als advocaat, denk je wel: 'Ik ga de wereld veroveren', maar uiteindelijk heb ik me toch maar in Wezembeek-Oppem gevestigd', legt Servranckx uit. 'Bovendien leek het mij als jonge Vlaamse advocaat niet slecht om als Nederlandstalige kracht de Brusselse balie te versterken.'

In 1976 maakte Servranckx zijn entree in de gemeentepolitiek en hij is actief in het verenigingsleven. 'Wezembeek-Oppem is op zich niet zo'n bijzondere gemeente, maar ik ben er wel verknocht aan. Mijn actieradius heeft zich altijd afgespeeld onder de kerktoren. Eerst in de Van Severlaan, nu op de Mechelsesteenweg. Na al die jaren beschouw ik mezelf als een stukje van de gemeente.'

Geen nostalgie

Servranckx heeft de gemeente de laatste vijftig jaar erg zien veranderen. 'Ik heb de Mechelsesteenweg nog gekend als een landelijke holle weg', zegt hij. 'Er stonden in mijn jeugd ook nog veel minder appartementsgebouwen. Wezembeek-Oppem was natuurlijk veel groener dan nu, maar zo gaat dat nu eenmaal. Het dorp is niet meer zoals vroeger, toen er nog een verschil en een zekere rivaliteit bestonden tussen Wezembeek en Oppem. Toen werd je raar bekeken als je je lief 'aan de andere kant van de beek' vond. Veel inwoners van de eengemaakte gemeente weten niet eens dat er ooit een verschil was. Er zijn nu eenmaal veel mensen die hier recent zijn komen wonen en die hebben niet echt een band met de gemeente. Misschien is dat wel jammer, maar je moet niet nodeloos nostalgisch zijn.'

Toch ziet Servranckx het sociaal leven in Wezembeek-Oppem verminderen. 'De gemeente telt vandaag misschien wel een paar duizend inwoners meer dan vijftig jaar geleden. Toch wordt de vijver waarin gevist wordt steeds kleiner', zegt hij. 'Het aantal Nederlandstaligen neemt af. Daarom moeten de verschillende verenigingen steeds vaker een beroep doen op dezelfde mensen. Dat gaat dan zowel over het ledenaantal als over het aantal bezoekers tijdens activiteiten. Het wordt moeilijker om volle zalen te krijgen.'

Duurzaam engagement

Als voorzitter van de Kunstkring en van de Lions Club is Servranckx goed geplaatst om het verenigingsleven te beoordelen. 'Ik geloof nog altijd in het verenigingsleven', verzekert hij. 'Het wordt wel steeds moeilijker om te overleven. Misschien moet er maar eens over andere formules worden nagedacht. De laatste decennia zijn al verenigingen van Wezembeek en Oppem, zoals de fanfares, gefusioneerd. Misschien moet dat ook maar over de gemeentegrenzen heen gebeuren. Het wordt in ieder geval moeilijker om nog mensen te vinden. Zo ben ik 25 jaar voorzitter van de Kunstkring. Vroeger konden we tijdens onze tentoonstellingen makkelijk twee dagen veel volk lokken. Nu lukt dat almaar minder. Het lijkt moeilijker om mensen het huis uit te krijgen. Ook mensen motiveren om een functie binnen een vereniging op te nemen, wordt steeds moeilijker. Ik heb al vaak gezegd dat als er iemand anders wordt gevonden om voorzitter te zijn, ik graag een stap opzij zet. Tot nu toe is er nog niemand opgestaan.'

'Ook bij de Lions Club merk ik dat. Ik ben daar dertig jaar voorzitter, zo lang als de club bestaat. Ik heb de club mee opgericht, omdat ik ervan overtuigd was dat we op deze manier de maatschappij een dienst zouden kunnen bewijzen. In die dertig jaar is ook gebleken dat we nuttig zijn. Als ik dan merk dat er – in alle verenigingen – weinig enthousiasme is van nieuwe leden, dan denk ik er soms wel aan om er de brui aan te geven. Maar uiteindelijk ben ik zeer *fideel*, en ik kan het niet laten om me in te zetten. Als ik me eenmaal geëngageerd heb, ga ik ervoor. Dat is zo in mijn werk, in het verenigingsleven en in de politiek. Dat is niet altijd gemakkelijk, maar het is dankzij de voldoening die ik uit de kleine dingen haal, dat ik gemotiveerd blijf om verder te doen, al hoop ik wel dat ik binnen een tiental jaar meer tijd kan hebben voor mijn kleinkinderen en mijn hobby's: fietsen, maar vooral vissen. Al is de eerste ambitie gezond blijven, natuurlijk.'

Wim Troch

Dokters van wacht

Het centrale oproepnummer van de wacht-dienst voor huisartsen is 0900 69 004. Via dit nummer word je automatisch doorverbonden met de huisarts van wacht. De wacht loopt van vrijdag 19 uur tot maandag 7 uur.

Op feestdagen vanaf 19 uur de avond voordien tot 7 uur de dag erna.

Apothekers van wacht

> **Van 29/11 tot 03/12**

Apotheker Annaert
Smisstraat 1
3080 Tervuren-Vossem
02 767 63 40

> **Van 03/12 tot 10/12**

Apotheker Wils
Oudstrijderslaan 2
1950 Kraainem
02 720 16 38

> **Van 10/12 tot 13/12**

Apotheker Tobback
Kerkstraat 19
3080 Tervuren
02 767 33 14

> **Van 13/12 tot 17/12**

Apotheker De Coster
Mechelsesteenweg 225
1933 Sterrebeek
02 731 23 66

> **Van 17/12 tot 20/12**

Apotheker Desmet
Mechelsesteenweg 157
1970 Wezembeek-Oppem
02 731 04 76

> **Van 20/12 tot 24/12**

Apotheker Jansen-Ceupens
Lange Eikstraat 8
1970 Wezembeek-Oppem
02 731 89 40

> **Van 24/12 tot 31/12**

Apotheker Philips
Waalsebaan 62
3080 Tervuren
02 767 44 32

> **Van 31/12 tot 3/01**

Apotheker De Moor
Dorpsstraat 541
3061 Leefdaal
02 767 44 38

Apotheker Rouvroy
Leuvensesteenweg 210
1932 Sint-Stevens-Woluwe
02 720 02 31

Graven met een verhaal op onze gemeentelijke begraafplaats

De concessie van de religieuzen van O.L. Vrouw der Zeven Weeën

Het *hof* rond de St.-Pietersbandenkerk was, zoals op oude postkaarten van het St.-Pietersplein nog te zien is, van oudsher *het kerkhof*, de plaats waar overleden inwoners van Wezembeek-Oppem begraven werden. Doorheen de jaren geraakte dat kerkhof volzet en men week uit naar een nieuwe locatie. Het gemeentebestuur keurde in 1928 de aankoop van een stuk grond op de Bauwenberg goed om er een nieuwe begraafplaats in te richten. In 1930 vond er de eerste begrafenis plaats.

Veel van de graven rond de kerk waren er echter gekomen met ‘eeuwige vergunning’ zodat het niet zo eenvoudig was om het oude kerkhof te ontruimen. Tot op de dag van vandaag zijn er grafmonumenten blijven staan. Een ervan is de onlangs opgeknapte grafkelder van de *religieuzen van O.L. Vrouw der Zeven Weeën*.

De grond waarop het graf zich bevindt, werd al in 1892 verkregen bij beslissing van de gemeenteraad¹ die ‘*de afstand (goedkeurde) van 16,50 m² grond op het kerkhof van Wezembeek-Oppem rond de St.-Pieterskerk, naast het monument Montois, aan de eerwaarde zusters van O.L. Vrouw der Zeven Weeën, rue Josaphat 26, mits de som van 1.300 frs, waarvan een deel bestemd is voor den arme*’. Het duurde echter tot 1895 voor er iemand in werd begraven.

Uit de analyse van de opschriften die de grafsteen nu sieren, kunnen we besluiten dat tussen 1892 en 1930 twee religieuzen van de orde er hun laatste rustplaats vonden, evenals drie priesters. Twee van hen brachten het tot deken (de ene in Ukkel, de andere in St.-Servaas) terwijl de derde priester pastoor was van St.-Pieter in Wezembeek. Welk verhaal gaat er schuil achter de zusters en priesters die er begraven liggen?

Leven voor de anderen

Volgens de inscripties op de grafsteen was de persoon die het eerst in het graf werd neergelegd *eerwaarde moeder Agnès van Jezus*, of Henriëtte Lauwers. Ze werd in 1836 geboren en was het tiende kind van Englebert Lauwers, een rijke ondernemer uit het Brusselse en liberale senator. De omvang van zijn bezit kan worden afgeleid uit het feit dat hij zich het kasteel van Oppem als buitenverblijf kon veroorloven.

Henriëtte voelde zich al op jonge leeftijd geroepen tot een leven in dienst van God. Zij zocht contact met bestaande congregaties van religieuzen, maar vond haar gading niet: noch het contemplatieve leven van de Carmel, noch een leven in een orde die zich op onderwijs toelagde konden haar bekoren. In haar eigen parochie was er ook grote nood aan hulp voor de vele bedlegerige sukkelaars. Brussel werd regelmatig geteisterd door epidemieën van cholera, pokken en tyfus. Dat bracht Henriëtte er toe dan maar zelf een geëigende orde te stichten.

De *Moeder der Smarten* stond haar daarbij voor ogen. Samen met haar geestelijke leidsman E.H. Felix Winne, de toenmalige onderpastoor van haar parochie St.-Goedele in Brussel stelde

zij een regel op, waarin de taak van de leden van de nieuwe orde als volgt werd omschreven: ‘*De religieuzen zullen de zieken verzorgen met de liefde en het erbarmen waarmede de Moeder Gods haar geliefde Zoon verzorgd zou hebben en zij zullen de overledenen afleggen met de liefde en de pijn waarmede Maria haar zoon Jezus Christus heeft afgelegd.*’ De naam die ze aan haar orde gaf, lag voor de hand: *religieuzen van O.L. Vrouw der VII Weeën*.

In 1857 – Henriëtte was 21 – werden de constitutiones van de orde goedgekeurd. Henriëtte vond twee gelijkgezinde jonge vrouwen en besliste samen met hen te starten als diocesane orde². Zij huurde in de *Courte rue neuve St. Gudule 13* (momenteel de Bankstraat) een huis waarin zij op 19 september met hun drieën hun intrek namen. Vanuit die woning gingen de zusters, met gevaar voor eigen gezondheid en leven, hun dienst uitoefenen bij de zieken en stervenden. In de loop van de jaren volgden nog enkele jonge vrouwen die de kern aan de Nieuwe Straat kwamen versterken hun voorbeeld. Ook werd een *ouvroir* geopend, een naaiatelier waar elke woensdag vrome dames van stand samen kwamen in een soort naaiatelier om wiggoed te vervaardigen, dat nodig was voor de zorg aan de zieken en stervenden.

Van het een kwam echter het ander. De zorg voor de overledenen leidde tot de zorg voor de achterblijvende weeskinderen. Die hadden niet alleen nood aan kost en inwonen, maar ook aan onderwijs en begeleiding. Hoewel *mère Agnès* – de kloosternaam die Henriette had aangenomen – oorspronkelijk genoeg had aan een kleine woonst voor haar metgezellinnen, moest er uitbreiding komen. Toevallig kwam in de Josaphatstraat op de grens van Schaarbeek met St.-Joost-ten-Node een klein klooster ter beschikking en daar werd door opeenvolgende verbouwingen en nieuwbouw een instelling gecreëerd die zou uitgroeien tot een van de beste en grootste scholen van het Brusselse.

Op het einde van de negentiende eeuw werd in Brussel de open riool die de Zenne geworden was overweld, met als gevolg dat de epidemieën uitbleven. Er waren minder zieken en stervenden en dus ook minder weeskinderen. *Mère Agnès* speelde toen in op een andere nood. De Belgische regering zocht naar mogelijkheden voor opvang van de kinderen van *het gerecht*, kinderen die alleen kwamen te staan doordat hun ouders om een of andere reden uit de ouderlijke macht werden ontzet. *Mère Agnès* stelde haar orde ter beschikking. Zo kwamen een tachtigtal van die kinderen in Josaphat terecht.

Uitbreiding op Wezembeeks grondgebied

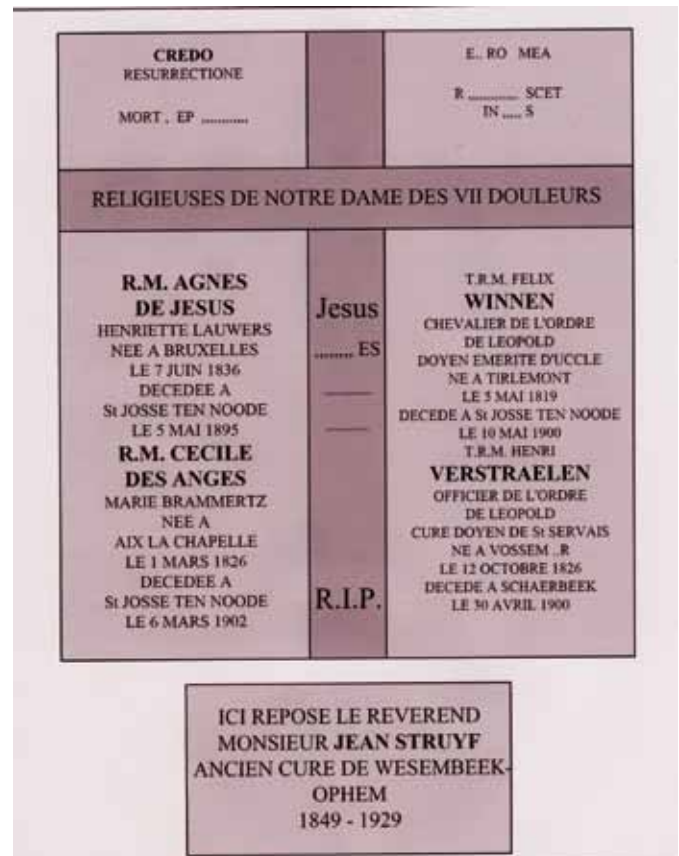
Verder uitbreiden zat er in St.-Joost-ten-Node niet in. Een bijhuis ergens verder weg drong zich op. Het kasteel van Oppem, het buitenverblijf van haar familie, was al in andere handen terechtgekomen. *Mère Agnès* moest in Wezembeek echter nog contacten hebben, want het was op die gemeente dat ze haar oog liet vallen toen ze aan uitbreiding dacht. Met de hulp van de toenmalige pastoor van Wezembeek St.-Pieters, E.H. Jean Struyf, kon ze in 1892 een groot stuk grond met hoeve kopen tussen de toenmalige Kerkstraat (nu J.B. Dekeyzerstraat) en de Veldstraat (nu L. Marcellisstraat). Daar werd een gebouw neergezet waar tachtig weeskinderen konden worden opgevangen.

Mère Agnès kon in 1894 de inhuldiging van dat bijhuis van haar kloosterorde nog beleven, maar in 1895, op 59-jarige leeftijd, overleed ze. Volgens haar wil werd ze begraven op het kerkhof van Wezembeek, waar ze grond had gekocht en voor haar orde een grafkelder had laten oprichten.

Mère Agnes werd opgevolgd door *mère Cécile des Anges*, of Marie Brammertz. Marie was een van de twee gezellinnen met wie Henriëtte Lauwers haar caritatief werk was begonnen. Als tweede overste van de orde heeft *mère Cécile* veel bijgedragen aan de verdere uitbouw van de school van Josaphat en het klooster in Wezembeek. Toen zij in 1902 stierf, werd ook zij ter ruste gelegd in de grafkelder in Wezembeek.

Priesterlijke verdiensten

Ondertussen waren in 1900 ook al twee priesters begraven in de grafkelder. Wat E.H. Felix Winnen betreft, is de reden duidelijk: als biechtvader en raadgever van Henriëtte had hij veel bijgedragen tot het opstellen van de *constitutiones* en het begeleiden van de zusters in de eerste jaren van hun kloosterleven. Hij werd zelfs beschouwd als medestichter van de orde van O.L. Vrouw der Zeven Weeën. Toen hij in 1900 overleed, was hij weliswaar deken in Ukkel, maar zijn verdiensten voor de orde waren voor de zusters reden

genoeg om hem naast hun stichteres te begraven. Wat de tweede priester betreft, is de relatie minder duidelijk: E.H. Jean Verstraelen was deken geweest in St.-Seraas. Had hij daarna, op hogere leeftijd, de functie van aalmoezenier opgenomen in het klooster van Zeven Weeën?

Ten slotte was er nog een derde priester: E.H. Jean Struyf. Als toenmalige pastoor van de St.-Pietersparochie had hij rond 1890 een rol gespeeld bij het openen van het bijhuis van de orde in de Kerkstraat in Wezembeek. Enkele jaren daarvoor had hij ook een aandeel in de stichting van een vrije meisjesschool door de *zusters annonciaden van Huldenberg* op het Veldeken in Wezembeek. In 1916 had hij omwille van gezondheidsredenen Wezembeek St.-Pieters verlaten, maar toen hij in 1929 stierf in Brussel, had hij in zijn testament de wens geuit begraven te worden in de grafkelder van de zusters van de Zeven Weeën in Wezembeek. Wegens zijn verdiensten zijn de zusters op die wens ingegaan.

Tussen 1902 (overlijden van moeder Cécile) en 1930 waren er in de orde van O.L. Vrouw der Zeven Weeën geen nieuwe sterfgevallen, zodat het aantal personen in de grafkelder niet wijzigde. Toen in 1930 de nieuwe gemeentelijke begraafplaats op de Bauwenberg in gebruik werd genomen, was verder gebruik van de grafkelder op het kerkhof rond de kerk niet meer toegelaten. De zusters kochten daarom bij de gemeente een grote concessie op dat nieuwe kerkhof, waarop vanaf 1932 hun overleden medezusters een rustplaats kregen. De grafstenen die op deze concessie liggen, vermelden de namen van 55 kloosterzusters en drie aalmoezeniers.

Luc Viaene

1 Register nr. 2 van de gemeenteraad – zitting van 17 december 1892 (163).

2 Een diocesane orde staat onder toezicht en bescherming van de lokale bisschop.

Postuum megasucces

Pakkende hommage aan Wim De Craene in GC de Kam

Twintig jaar na zijn dood lopen de zalen vol voor de luister- en popliedjes van Wim De Craene. De klassiekers *Boudewijn de Eerste Straat*, *Rozane*, *Rikky* en *Marcellino* worden overal gretig meegezongen. Het is ook dubbel en dik genieten van het minder bekende werk. GC de Kam ontvangt op 16 december een reeks rasartiesten voor een beklijvende hommage. De hommagetournee doet nog 31 andere cultuurhuizen aan.

Alle concerten die tot nu toe werden georganiseerd, eindigden met een staande ovatie. 'Wie had dat kunnen denken? Hijzelf alleszins niet!', getuigt Della Bosiers, die het podium deelt met Andrea Croonenberghs, Tom Van Landuyt, Wigbert, Mira, Lander Vervae, William Souffreau en een gedreven instrumentale band. Zijn zoon Ramses ruilt uitzonderlijk zijn dj-installatie in voor de synthesizer. 'Het initiatief voor deze hommagetournee komt van theater- en concertorganisator Garifuna', licht Ramses De Craene (36) toe. 'Zij contacteerden mij twee jaar geleden voor de

samenstelling van deze groep. Zelf heb ik geen muzikale opleiding gekregen. Ik werk voor een groot multimedia-bedrijf. Toch hoor ik bij de muziekwereld. Ik ben al 22 jaar actief als house- en techno-dj. In dit vak scoorde ik wereldwijd zelfs enkele hits. Het zit bij ons blijkbaar in de genen!'

Katers doorspoelen

Het Nederlandse zangicoon Ramses Shaffy, die vorig jaar overleed en naar wie hij is genoemd, heeft hij twee keer heel even ontmoet. 'Hij betekende meer voor mijn vader dan

© Time De Wilde

voor mij. Ik zing op het einde van de show zijn nummer *5 uur*, waarin de ochtendkater moet worden doorgespoeld. Het werd bewerkt door mijn vader, die vertrouwd was met dit gevoel.'

Dat de song die Wim De Craene aan zijn zoon opdroeg *Tim* heet, vindt Ramses niet erg. 'Hij versluisde wel vaker namen. Een van zijn vrienden had een zoon die zo heette. Op het woord Ramses valt trouwens moeilijk te rijmen of te componeren. Het nummer had ook een duidelijke boodschap. Ik moest op eigen benen leren te staan.' Hoewel de song een klassieker werd, heeft hij er weinig voeling mee, in tegenstelling tot Lander Vervaet, die het nummer met de haren volledig naar voor gekamd vertolkt.

Het woekerende muziekvirus

Ramses schoot goed met zijn vader op. 'Hij was niet autoritair, maar ging kameraadschappelijk met mij om. Toen ik hem vertelde dat ik de muziekschool te saai en te moeilijk vond, dwong hij me niet om er lessen te volgen. Toch kwam ik uiteindelijk in het wereldje terecht. Nu heb ik zelfs een eigen studio en ik breng platen uit. De basis voor al dat moois is door mijn vader gelegd. Helaas heb ik hem maar zestien jaar gekend.'

Nog dagelijks wordt Ramses over zijn vader aangesproken. 'Of ik nu aan zee ben of in een Limburgse uithoek: overall ontmoet ik generatiegenoten van hem, die uitstekende herinneringen hebben bewaard. Ze verklappen mij ook wel eens hun vroegere geheimpjes. Zo was er tijdens hun talloze kroegtochten de code dat ze moesten weggaan *als het te warm werd*.'

Ook Andrea Croonenberghs, die met *Rozane* silver haalde op *Zo is er maar één*, houdt van de charme van het mysterieuze. De liefde voor muziek kreeg ze van kindsbeen af ingelepeld. 'Als kind werd ik in drie richtingen gestuurd. Klassieke muziek kreeg ik van mijn vader mee. Via mijn broer raakte ik vertrouwd met rockgroepen als Queen en Creedence Clearwater Revival. Mijn zus bracht me in contact met de kleinkunst. Bij Wim De Craene apprecieerde ik vooral de manier waarop hij met een nummer een heel universum schiep. Hij spoorde je aan om verder te fantaseren. Met weinig woorden gaf hij de aanzet voor een heel boek. Hij putte inspiratie uit zijn omgeving en uit het dagelijkse leven. Daarom zijn de nummers zo meeslepend. Veel mensen weten intussen op wie *Rozane* geïnspireerd is, maar moeten alle mysteries wel worden opgehelderd? Op het conservatorium analyseerden wij een van de mooiste gedichten van Willem Elsschot, maar zo werd het ontluisterd. Als je een mossel uit elkaar haalt en bestudeert, zal ze minder goed smaken. Hetzelfde geldt voor songteksten en poëzie. Ik hou van passie en heftige gevoelens. Die worden tenietgedaan door overdreven analyse.'

Een memorabele passage in de show is het moment waarop acteur-zanger Tom Van Landuyt transformeert in een marionet, die al zijn ledematen plooit. Gitarist William Souffreau, die nog

deel uitmaakte van de legendarische formatie Irish Coffee, steekt dan weer het vuur aan de lont met een aanstekelijke versie van *De kleine man* van Louis Davids, een gouwe ouwe uit de roerige jaren dertig.

De aanhouder wint

Was Wim De Craene eigenlijk een gelukkige mens? Hoe kwam hij zo plots aan zijn einde? De vragen duiken bij iedere hommage opnieuw op. De existentiële raadsels worden echter niet opgelost. We confronteren Della Bosiers, die met hem ooit nog optrad en het enige hommagedied uit de huidige concertreeks voor hem schreef, met de mistroostige woorden 'Ik ben steeds welkom, maar word door iedereen veracht'. Een pakkend citaat uit het nummer *Ik sterf van dorst bij de fontein*, dat door Mira op een serene manier wordt gezongen.

'Hij was helemaal toegewijd aan de muziek', zegt Bosiers. 'Zijn gitaar en zijn branie betekenden alles voor hem. Ook bij tegenslagen begon hij steeds opnieuw. Ik denk dat hij teleurgesteld was. Telkens als hij toffe initiatieven nam, kreeg hij niet de verhoopte respons. Hij probeerde ook geregeld iets nieuws uit: een ander muziekgenre, een musical of elektronische experimenten. Dat was vroeger niet zo evident. Dankzij zijn doorzettingsvermogen en misschien wel zijn optimisme gaf hij niet op.'

Della Bosiers leerde Wim De Craene kennen toen ze onder de vleugels van dezelfde manager op weg was naar Amsterdam. Over zijn karakter en zijn gemoedstoestand blijft ze op de vlakke. 'Ik kan niet in zijn plaats spreken. Als we elkaar zagen, hadden we het alleen over muziek en eventuele volgende optredens. Hij was zowel teder als rebels. De liedjes moeten niet altijd letterlijk worden geïnterpreteerd. *Tante Emma aan het oliebollekraam* is bijvoorbeeld pure ironie. Mistroostig zou ik hem niet willen noemen. Dit postume succes zou hij echter nooit hebben verwacht!'

Ludo Dosogne

Wim De Craene – 20 jaar later,
donderdag 16 december, 20 uur,
GC de Kam

Wat doet de bank met mijn geld?

KWB

Dinsdag 7 december

20 uur – GC de Kam

Op deze infoavond lichten we toe hoe de banken die actief zijn in ons land een groot aantal controversiële activiteiten in de wereld mee ondersteunen door de financiering ervan. En dat zonder dat de klant met wiens geld dat allemaal gebeurt, daar ook maar enige vorm van inspraak in heeft ...

Meer info: Walter Nijs, 0496 86 64 34,
Andre Willemans, 02 731 05 73

JH Merlijn for Life

Voor de vijfde keer organiseert radiozender Studio Brussel *Music for Life*: een zeven dagen durende radiomarathon vanuit Het Glazen Huis, dat in 2010 op de Groenplaats in Antwerpen staat, van 18 tot en met 24 december.

Music for Life wil dit jaar het lot van weeskinderen die hun ouders hebben verloren aan aids in de kijker zetten. Ook wil Studio Brussel geld inzamelen voor de wereldwijde projecten van het Rode Kruis, dat zich dagelijks inzet om het leven van kwetsbare weeskinderen te verbeteren.

FMB Events, jeugdhuis Merlijn en jeugdtraad Wezembeek-Oppem organiseren in het kader van *Music for Life* een heuse tweedaagse.

Op vrijdag 17 december wordt een *Clubvibez* georganiseerd, waarbij de discotheek naar het jeugdhuis komt. Enkele bekende deejays komen het beste van zichzelf geven. De toegang is gratis, maar er zal een grote urne staan, waarin iedereen zijn bijdrage kan deponeren.

Zaterdag 18 december is voor de wat oudere jeugd, met optredens van Burning Wood en Full Cover. Daarna is er nog een fuif met onder andere Wim Weetjens en Stefan Ackermans. De toegang bedraagt 2 euro.

Beide activiteiten vinden plaats in jeugdhuis Merlijn, Kerkhofstraat 54.

Meer info: www.merlijn.be, 0475 73 28 44

Kerstdiner

Parochie HH. Michaël en Jozef

Zondag 12 december

gemeentelijke feestzaal

Wij nodigen je van harte uit op ons jaarlijkse kerstdiner in de gemeentelijke feestzaal, Marcelisstraat 134 (gemeentehuis), ten voordele van de parochiale werken. Het menu biedt voor iedereen wat wils. De lage prijzen en de gezellige sfeer maken het plaatje compleet.

Vooraf reserveren (voor 6 december) is noodzakelijk om de benodigde hoeveelheden te kunnen bepalen. Het juiste bedrag stort je op het rekeningnummer 427-1150431-65. Giften worden ook in dank aanvaard op het rekeningnummer 427-1150431-65, met vermelding: kerstdiner 2010.

Meer info: parochie HH. Michaël en Jozef, 02 731 32 69, 0478 76 06 66 of Julien Cammaerts, 02 731 07 66, André Willemans, 02 731 05 73, Gabriel Staessens, 02 731 42 52, Chris Peiren, 0497 50 22 72, Gilbert Mazijn, pastoor, 02 731 32 69

Kam Kiest voor Kunst: foto-expo Robert Van Brustum

December 2010 – januari 2011

Tentoonstelling

Robert Van Brustum was al meermaals te gast in de cafetaria van GC de Kam. Deze keer hebben de foto's als thema 'bodypaint', en meer bepaald paints die speciaal gecreëerd werden voor een zwarte huid. De bodypainter Michèle Feyaerts gebruikte voor deze creaties enkel tinten van wit.

Na het paintwerk, dat telkens 3 à 4 uur duurde, volgde een fotosessie die eveneens een drietal uur in beslag nam. Tijdens de sessie kwam het er op aan het paintwerk tot zijn recht te laten komen en een 'ziel' aan de creaties te geven. Aimée, het model, moest zich verplaatsen in het personage waarin ze 'geschilderd' was.

Het resultaat van de samenwerking tussen bodypainter en fotograaf wordt tijdens de maanden december en januari tentoongesteld in de cafetaria van GC de Kam.

Robert Van Brustum werd dit jaar geselecteerd door Fotografiecircuit Vlaanderen. Jaarlijks krijgen 11 fotografen zo de kans om hun werk tentoon te stellen in 17 cultuurcentra.

Andrea Croonenberghs, Della Bosiers, Mira, Lander, Tom Van Landuyt en Wigbert

Wim De Craene – 20 jaar later

Donderdag 16-12

muziek

Een uitgelezen cast van artiesten en muzikanten geeft het beste van zichzelf voor deze *tribute*. Je komt er alles over te weten in het intervieww p. 6-7.

20 uur – GC de Kam

Tickets: 17 euro (kassa), 15 euro (voorverkoop),
13 euro (abonnement)

Meer info: www.dekam.be, 02 731 43 31

Adem

Dinsdag 21-12

film

Adem vertelt het verhaal van twee broers, Tom (Stef Aerts) en Lucas (Maarten Mertens), die lijden aan dezelfde genetische ziekte die hun longen langzaam sloop. Tom kan zijn korte levensverwachting maar moeilijk aanvaarden.

In het ziekenhuis ontmoet hij Xavier (Wouter Hendrickx), een kerel die lijdt aan dezelfde ziekte, maar die zich gedraagt als een rasatleet. Zijn levenslust straalt af op Tom.

Xavier is een onverbetelijke optimist, zelfs als zijn lief Anneleen (Marie Vinck) hem laat zitten. Tom valt op zijn beurt voor de eigenzinnige Eline (Anemone Valcke), die al maanden in een quarantainekamer zit. Ze kunnen elkaar niet aanraken, maar toch beginnen ze een romance.

Als Lucas overlijdt tijdens een longtransplantatie, is Tom ontroostbaar. Hij verschuilt zich bij zijn ruige vrienden, ontloopt Xavier en breekt met Eline, maar op een dag kruist hij weer het pad van Xavier, die hem zijn smaak voor het leven terug geeft ...

Adem is meeslepend, romantisch, grappig en hartverscheurend. Een drama over weinig tijd hebben en niets willen missen.

Regie: Hans Van Nuffel
Met: Stef Aerts, Wouter Hendrickx, Marie Vinck, Anemone Valcke, Rik Verheye, Kris Cuppens

Originele versie, Nederlands gesproken, 100 minuten

15 en 20 uur - GC de Kam
Tickets: 3 euro (kassa), filmpas: 10 euro (5 films)

Sammy's avonturen - de geheime doorgang

Woensdag 22-12

familiefilm

Na zijn geboorte op het strand van Californië, kruipt Sammy de schildpad naar zee. Onderweg ontmoet hij Shelly, de liefde van zijn leven, maar ze raken elkaar meteen weer kwijt. Tijdens de lange reis die alle zeeschildpadden afleggen voordat ze weer terugkeren naar hun geboortestrand, komt Sammy veel gevaren tegen, waaronder de mens. Gelukkig zijn er ook mensen die hem uit de nood helpen.

Al die tijd blijft hij hopen dat hij Shelly terug vindt. Samen met zijn vriendje Ray vecht hij met piranha's, ontsnapt hij aan een roofvogel en gaat hij op zoek naar een mysterieuze geheime doorgang. Dan, op een dag, na tal van spannende avonturen, vindt hij Shelly terug. Ook zij was hem nooit vergeten ...

Nederlands gesproken, 85 minuten

15 uur - GC de Kam
Tickets (op voorhand reserveren kan):
2 euro

Kinderateliers Nederlands

Voor 4- tot 7-jarigen

Vanaf januari worden er in GC de Kam wekelijks kinderateliers georganiseerd voor kinderen voor wie het Nederlands niet de moedertaal is. Gedurende acht weken kunnen de kinderen er 's woensdags van 14 tot 16 uur knutselen en spelen. Op het einde van deze reeks vindt er een toonmoment voor de ouders plaats. Hier kunnen ze laten zien wat ze allemaal geleerd hebben.

Voor kinderen met een basiskennis Nederlands die het Nederlands als tweede of derde taal gebruiken, is het goed dat ze ook in hun vrije tijd hun Nederlands spelenderwijs oefenen. Tijdens deze ateliers wordt hun kennis van het Nederlands nog meer geactiveerd en ze kunnen de al verworven kennis Nederlands verder oefenen om hun spreekzin en -durf te stimuleren.

Taalverwerving is een complex leerproces. Je kunt dus niet verwachten dat de kinderen na acht ateliers vlot Nederlands kunnen spreken. De kinderen worden in een Nederlandstalige context ondergedompeld, ze krijgen echter geen taalles.

De ateliers vinden plaats op de volgende woensdagen: 12-1, 19-1, 26-1, 2-2, 9-2, 16-2, 23-3, 2-3.

Prijs: 65 euro (voor kinderen die in Wezembeek-Oppem wonen of er naar school gaan en voor een tweede kind uit hetzelfde gezin), 75 euro (voor kinderen die buiten Wezembeek-Oppem wonen)

Meer info en inschrijven: GC de Kam, 02 731 43 31, info@dekam.be
Het aantal plaatsen is beperkt tot maximaal twaalf kinderen per groep. Snel inschrijven is dus aangewezen.

Nieuwe openingsuren GC de Kam vanaf januari 2011

Vanaf 1 januari 2011 is het secretariaat van GC de Kam niet meer open op zaterdagvoormiddag.

Het onthaal zal wel elke derde donderdag van de maand open blijven tot 19 uur.

Openingsuren:

- > maandag tot vrijdag: 9 tot 12 uur en 13 tot 17 uur
- > elke derde donderdag van de maand: 9 tot 12 uur en 13 tot 19 uur

Jan De Craen

nieuwe voorzitter van vzw 'de Rand'

Dilbeekenaar Jan De Craen is de nieuwe voorzitter van vzw 'de Rand', die onder meer de gemeenschapscentra in de facilititeitengemeenten beheert, en Rand-Krant en de gemeenschapskranten verspreidt. De Craen volgt Luc Deconinck op, die in mei vzw 'de Rand' verliet voor een politiek engagement.

© FC

Jan De Craen is nu 67 en groeide op in de Kaudenaardewijk in Dilbeek, een wijk die grenst aan Brussel. 'Ik heb dus van kindsbeen af de verfransingsdruk in de Rand gevoeld', zegt De Craen. Jan De Craen was dertig jaar actief in de Dilbeekse politiek, als schepen en ook een paar jaar als burgemeester. Hij lag mee aan de basis van de oprichting van cultuurcentrum Westrand in Dilbeek. 'De reden waarom ik me

destijds heb geëngageerd voor Westrand, is eigenlijk zo veel jaar later precies dezelfde als die waarom ik ben ingegaan op het aanbod van vzw 'de Rand'. De vzw waakt nu al sinds haar oprichting in 1997 over het Nederlandstalige karakter van de Vlaamse Rand en dat is en blijft een erg belangrijke missie. We moeten het Nederlandstalige karakter van deze regio doen uitstralen, zonder op

onzelf terug te plooiën, maar met een open blik naar de buitenwereld.' De Craen twijfelde dan ook niet lang toen hij de kans kreeg om de nieuwe voorzitter te worden. 'Mijn voorganger Luc Deconinck heeft de voorbije jaren prachtig werk geleverd. Vzw 'de Rand' is een dynamische organisatie met gedreven medewerkers, die zeer goed werk levert.'

Kerntaken verder uitbouwen

‘De problematiek van de Vlaamse Rand is eigenlijk nog precies dezelfde als 40 jaar geleden. Toen we in de jaren zeventig de slogan ‘Dilbeek, waar Vlamingen thuis zijn’ bedachten, was dat ook onze boodschap: iedereen is welkom, als je maar moeite doet om je aan te passen en onze taal te leren. Als je niet het nodige respect opbrengt om de taal te spreken van de streek waar je gaat wonen, dan stopt het. Overal ter wereld passen mensen zich aan aan het karakter van de regio waar ze terecht komen, maar hier in de Rand blijft dat een probleem.’

De Craen is onder de indruk van alles wat vzw ‘de Rand’ tot nog toe kon realiseren en wil verdergaan op de ingeslagen weg. ‘Taalpromotie blijft een erg belangrijke taak. We moeten de mensen die hier komen wonen op een positieve manier duidelijk maken dat ze er alle belang bij hebben om tot de Nederlandstalige gemeenschap te behoren. Dat is zeker geen gemakkelijke boodschap in een regio vlak bij Brussel, waar talen als Frans en Engels een erg belangrijke rol spelen. Precies daarom moeten we het Nederlands via onze taalcampagnes ‘verkopen’ als een aantrekkelijke taal en cultuur, zodat de anderstalige inwoners zin krijgen om deel uit te maken van onze gemeenschap. In de buitenlandse pers word je als Vlaming tegenwoordig snel voor een extreme nationalist versleten. Dat vind ik jammer. Die media pikken er vaak onterecht de extremere standpunten uit. Zo wordt de boodschap verkeerd begrepen. Daarom investeert de vzw de laatste jaren veel in die beeldvorming naar de buitenwereld en dat moeten we blijven doen.’ Jan De Craen kan zich als nieuwe voorzitter dan ook perfect vinden in de missie van vzw ‘de Rand’. ‘De organisatie wil bijdragen tot de groei van een open en verdraagzame gemeenschap die het Vlaamse karakter van de Vlaamse Rand respecteert, uitstraalt en versterkt. Dat is een visie die ik deel.’

Variatie troef

We moeten blijven proberen om actief te zijn op zo veel mogelijk terreinen die het Nederlandstalige karakter van de regio kunnen versterken. De gemeenschapskranten en RandKrant spelen daarin een belangrijke rol. Ook de gemeenschapscentra van de vzw zijn van cruciaal belang. Vanuit die centra kunnen we ons Nederlandstalige culturele aanbod uitbouwen en de broodnodige ondersteuning geven aan het verenigingsleven. Ik doe mijn hoed af voor de mensen die in de faciliteitengemeenten dat verenigingsleven met man en macht levend houden. De omstandigheden waarin zij dat doen, zijn zeer moeilijk. Via de plaatselijke Nederlandstalige raden wordt er in de faciliteitengemeenten schitterend werk geleverd en dat moeten we met vzw ‘de Rand’ blijven ondersteunen. Ik blijf ervan overtuigd dat het Vlaamse verenigingsleven de verdere verfransing van de Rand kan stoppen.’

Het belooft in de toekomst voor Jan De Craen op z’n zevenenzestigste weer een pak drukker te worden, maar daar kijkt de kersverse voorzitter niet tegen op. ‘Het blijkt natuurlijk nu al veel meer werk met zich mee te brengen dan men mij heeft voorgelouden’, besluit Jan De Craen, ‘maar daar heb ik absoluut geen probleem mee, zolang ik maar genoeg tijd overhoud om van mijn vrouw, kinderen en kleinkinderen te genieten. Ik heb gewoon heel veel zin in deze job.’

Tina Deneyer

UITGEKAMD is een uitgave van het gemeenschapscentrum de Kam en vzw ‘de Rand’. Uitgekamd komt tot stand met de steun van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant.

REDACTIE

Louis Declerck, Ghislaine Duerinckx, Jan Pollaris, Marc Snoeck, Michel Spreutels, Frank Vandendael, Krist Vandervorst, Jan Walraet

EINDREDACTIE

Olivier Constant
Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel, olivier.constant@derand.be

HOOFDREDACTIE

Geert Selleslach, 02 456 97 98, geert.selleslach@derand.be

REDACTIEADRES

GC de Kam, Beekstraat 172, 1970 Wezembeek-Oppem
02 731 43 31, info@dekam.be, www.dekam.be

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Marc Snoeck
Beekstraat 172, 1970 Wezembeek-Oppem

VOOR INFO, TICKETS EN RESERVERINGEN

kan je terecht bij Anne Decuypere en Daisy Cleymans van het onthaal van maandag tot vrijdag:
9.00-12.00 uur en 13.00-17.00 uur, zaterdag: 9.00-12.00 uur (tijdens de schoolvakanties op zaterdag gesloten),
tel. 02 731 43 31, e-mail: info@dekam.be,
website: www.dekam.be
rek.nr. 091-0113608-50, gelieve bij een overschrijving steeds je naam en de voorstelling te vermelden

Activiteitenkalender

WANNEER	WIE / WAT	WAAR	INFO
DECEMBER			
3	20.00 De Morgenster Toneel <i>Er is leven na de dood</i>	GC de Kam	02 731 43 31
4	20.00 De Morgenster Toneel <i>Er is leven na de dood</i>	GC de Kam	02 731 43 31
5	15.00 De Morgenster Toneel <i>Er is leven na de dood</i>	GC de Kam	02 731 43 31
7	20.00 KAV Bloemschikken	GC de Kam	02 731 48 79
7	20.00 KWB <i>Wat doet de bank met mijn geld?</i>	GC de Kam	02 731 05 73
8	20.00 Kleine KamKlub Free podium	GC de Kam	02 767 74 49
11	16.00 Pels & Pluim Kleinveetentoonstelling	GC de Kam	02 731 49 45
12	9.00 Pels & Pluim Kleinveetentoonstelling	GC de Kam	02 731 49 45
12	11.00 Parochie HH. Michaël en Jozef Kerstdiner	Gemeentelijke feestzaal	02 731 32 69
15	19.30 KAV Ontmoetingsfeest	GC de Kam	02 731 48 79
17-18	JH Merlijn for Life	JH Merlijn	0475 73 28 44
18	11.00 OKRA Kerstfeest	Gemeentelijke feestzaal	02 784 32 96
22	20.00 Gezinsbond Bloemschikken	GC de Kam	02 731 97 80
23	20.00 Gezinsbond Bloemschikken	GC de Kam	02 731 97 80
20	Horses Paradise Springwedstrijd	Manege	0477 06 86 50
26	16.00 Davidsfonds Vlaanderen zingt kerst	St.-Janskerk Tervuren	02 731 81 84
28	14.30 OKRA Gezellig samenzijn	OCMW	02 784 32 96

Verenigingen, groepen en organisaties die hun activiteiten voor januari 2011 bekend willen maken, kunnen voor 6 december een beknopte omschrijving van de activiteit bezorgen aan het secretariaat van GC de Kam. GC de Kam is gesloten van 24 december tot en met 3 januari.

Wekelijkse activiteiten

Maandag	9.00	OKRA - wandelen - vertrek Paterskerk - 02 784 32 96
Maandag	20.00	Fit & Gezond Dames - turnen - GC de Kam - 02 731 83 30 (niet tijdens schoolvakanties)
Maandag	20.00	Fit & Gezond Heren - turnen - H.-Hartcollege - 02 767 01 01
Maandag	20.00 tot 22.00	Harmonieorkest Orion - repetitie - J.B. De Keyzerstraat 58 - 02 731 21 28
Maandag	21.00	Aerobic-club - total body condition - Sporthal W.-O. - 02 731 75 71
Dinsdag	9.30	OKRA - fietsen - vertrek Paterskerk - 02 784 32 96
Dinsdag	19.30	Running Club WO - Jeugdhuis Merlijn - 02 782 02 96
Woensdag	14.30	OKRA - wandelen - vertrek GC de Kam - 02 784 32 96
Woensdag	20.00	WOBAD - badminton volwassenen - sporthal - 02 731 54 84
Woensdag	20.00	Jeugdhuis Merlijn - 0493 58 82 88
Woensdag	20.30	Aerobic-club - zumba - sporthal - 02 731 87 81
Donderdag	19.30	Running Club WO - Jeugdhuis Merlijn - 02 782 02 96
Donderdag	20.30	Zanggroep Non Troppo - repetitie - GC de Kam - 02 305 06 07
Vrijdag	21.00	Jeugdhuis Merlijn - 0493 58 82 88
Zaterdag	10.00 tot 12.00	Stripbib Maddox (stripbibliotheek) - Jeugdhuis Merlijn
Zaterdag	21.00	Jeugdhuis Merlijn - 0493 58 82 88
Zondag	10.30	Running Club WO - Jeugdhuis Merlijn - 02 782 02 96
Zondag	14.30	Chiro Berkenbloesem - 0499 07 91 55
Zondag	19.00	WOBAD - badminton - sporthal - 02 731 54 84